

Μπρός, Γούδα, Μπρός!

by Bernadette Scott & Peter Spyros Goudas
στοιχειοθέτηση και μετάφραση στα Ελληνικά
Σοφία Παπαδημήτρη

Mr. Goodies

Μπρός, Γούδα, Μπρός! Καλαμάκι

(Της Bernadette Scott)

Εδώ και καιρό τώρα, ο κ. Γούδας μας είχε πει μια ιστορία. Δεν μπορούμε να προσδιορίσουμε αν πρόκειται για τραγωδία ή κωμωδία: θα αφήσουμε εσάς να αποφασίσετε. Δεν είμαστε επίσης βέβαιοι για το ποιος πρέπει να είναι ο κατάλληλος τίτλος. Έχουν υποδειχτεί οι ακόλουθοι: Ο Κολυμβητής, Ένα παιδί που κινδυνεύει, Το παιδί που πνίγεται, Ο γυμνός Κολυμβητής, Στιγμές αγωνίας, Ο Βασιλιάς της βουτιάς, Go! Goudas Go!.

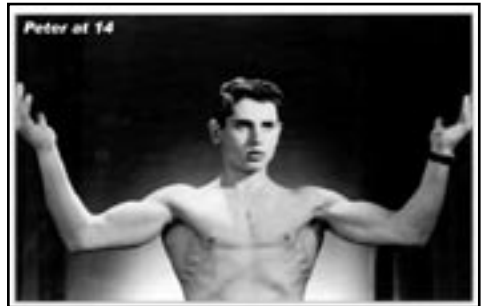
Γνωρίζοντας ότι αυτό θα είναι ένα από τα τελευταία άρθρα, δουλέψαμε πολύ σκληρά για να σχηματίσουμε στο νου μας ολόκληρη τη σημασία της ιστορίας. Έτσι, θα θέλαμε να σας μεταφέρουμε πίσω στην αρχή της βιογραφίας.

Ο Σπύρος Πήτερ Γούδας γεννήθηκε σε μια περιοχή της Ελλάδας που ονομάζεται Καλαμάκι, μια πολύ όμορφη πόλη και προάστειο της Αθήνας, που βλέπει προς τον Σαρωνικό κόλπο. Όπως κάθε άλλος

μετανάστης σ' αυτή τη χώρα, είναι πολύ περήφανος για την πόλη που γεννήθηκε. Αναφέραμε επίσης, ότι ως έφηβος, ήταν μανιώδης κολυμβητής και μέλος της Κολυμβητικής Ομάδας του Καλαμακίου.

Κατά την εφηβεία του και ως συνέπεια των σωματικών απαιτήσεων της δουλειάς του, δημιούργησε εντυπωσιακούς μύες που τον ανάγκασαν να ασχοληθεί μόνο με το κολύμπι αναψυχής.

Είναι γεγονός, ότι το μυώδες άτομο, με μύες που έχουν αναπτυχθεί με ασκήσεις σωματικής διάπλασης, δεν κολυμπά καλά. Τέτοια άτομα μπορούν να επιπλέουν, αλλά δεν μπορούν να πάρουν μέρος σε αθλητική κολύμβηση.

Για κάτι τέτοιο, χρειάζεσαι στρωτό, χυτό σώμα, κάπως σαν του Johnny Weissmuller, που έπαιζε τον Ταρζάν, ώστε να γλιστράς μέσα στο νερό. Το

αθλητικό σώμα όμως του Σπύρου δεν του επέτρεψε να το κατορθώσει αυτό.

Η πόλη του Καλαμακίου βρίσκεται σε μια περιοχή του Σαρωνικού, όπου συχνάζουν πολλοί τουρίστες, γιατί οι ακτές ανάμεσα στο Παλαιό Φάληρο και το Σούνιο είναι από τις ομορφότερες και πιο ειδυλλιακές στον κόσμο.

Οι Καλαμακιώτες (όπως ονομάζονται οι κάτοικοι του Καλαμακίου) είναι πολύ περήφανοι γι' αυτό, και ένας από τους καρπούς του περιβάλλοντος αυτού ήταν και η ισχυρή Κολυμβητική Ομάδα Καλαμακίου, παρά το γεγονός ότι δεν έχει ποτέ κερδίσει το Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Κολύμβησης.

Το καλοκαίρι του 1956 ή 57 το Πανελλήνιο Πρωτάθλημα έλαβε χώρα στις Κολυμβητικές εγκαταστάσεις της Αθήνας. Οι θεατές και θιασώτες του αθλήματος είχαν αγοράσει τα εισιτήριά τους μήνες πριν. Ο Σπύρος, με κάποιους φίλους του, θεώρησαν καλό να παρακολουθήσουν το αγώνισμα αυτό για να περάσουν ευχάριστα, αλλά και για να προσφέρουν ηθική υποστήριξη στην ομάδα του Καλαμακίου, στην

οποία συμμετείχε η μικρότερη αδελφή του, πρωταθλήτρια στην κατηγορία της, που έπαιρνε μέρος στο αγώνισμα.

Οι αγώνες για τις διάφορες κατηγορίες προχώρησαν, για παράδειγμα, ανδρών, γυναικών, αγοριών, κοριτσιών, 50 μέτρων, 100 μέτρων, ύπτια κολύμβηση, ελεύθερου στύλ, πεταλούδας, και ούτω καθεξής. Όλα προχωρούσαν πολύ καλά, με πολύ έντονες συγκινήσεις επειδή το Καλαμάκι κέρδιζε· κάθε φορά, που κάποιος δικός τους αναδεικνυόταν νικητής, οι Καλαμακιώτες γινόντουσαν όλο και πιο θορυβώδεις.

Ο βασιλιάς Παύλος και η βασίλισσα Φρειδερίκη

παρακολουθούσαν και αυτοί, και ήταν απολύτως σοβαροί και μεγαλοπρεπείς, όπως απαιτούσε το αξίωμά τους. Επιπλέον, το όλο αθλητικό γεγονός μεταδιδόταν από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Πλησίαζε σχεδόν το τέλος των αγώνων, μ' ένα αγώνισμα, το πιο σημαντικό, αυτό των 200-μέτρων, που πρόκειται να ολοκληρωθεί. Αυτό το συγκεκριμένο αγώνισμα απαιτούσε, ένας κολυμβητής από κάθε ομάδα να κολυμπήσει 200

μέτρα: 50-ελεύθερο στύλ και
επιστροφή, 50-πρόσθιο, 50-ύπτιο και
τέλος 50- πεταλούδα.

Το γεγονός, ότι το Καλαμάκι
κέρδιζε, απαιτούσε από τον τελευταίο
αυτόν κολυμβητή να τελειώσει μόνο
τον αγώνα, άσχετα από τη θέση που
θα καταλάμβανε, πρώτη ή τελευταία.
Το Καλαμάκι πανηγύριζε κιόλας,
γιατί ήξεραν ότι είχαν έναν από
τους καλύτερους κολυμβητές στην
κατηγορία αυτή.

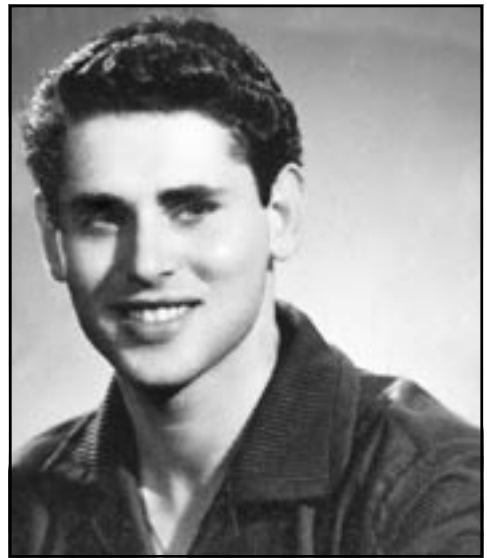
Ο Σπύρος καθόταν, πανηγυρίζοντας
προκαταβολικά, ανάμεσα στους
φίλους του και τους συμπολίτες του
Καλαμακιώτες.

Ξαφνικά παρατήρησε, ότι μερικοί
φίλοι του έκαναν νόημα από την
πλευρά της πισίνας.

Όταν τελικά έφτασε κάτω σ'αυτούς,
του ζήτησαν να τους ακολουθήσει
στα αποδητήρια. Τότε, τον
πληροφόρησαν, ότι ο πρωταθλητής
τους, ο οποίος πρόκειται να
κολυμπήσει αμέσως μετά, είχε
αδιαθετήσει ξαφνικά (διάρροια ή
κάτι τέτοιο) και δεν ήταν δυνατό να
τον αντικαταστήσουν με κάποιον από
τους κολυμβητές που είχαν ήδη πάρει
μέρος στους προηγούμενους αγώνες.

Αφού ήταν αδελφός της Μαρίνας,
η οποία ήταν πρωταθλήτρια
κολυμβήτρια, και αφού γνώριζαν τις
κολυμβητικές του ικανότητες και ως
πρώην αθλητή κολυμβητή και ως
τακτικού στην αμμουδιά, πίστευαν
ότι θα ήταν ο καλύτερος υποψήφιος
για να αντικαταστήσει τον άρρωστο
κολυμβητή.

Ο Σπύρος ήταν διστακτικός
και προσπάθησε να αρνηθεί την

πρόταση.

Αλλά πριν προλάβει να πει “Johnny
Weissmuller” είχαν κιόλας αρχίσει
να τον γδύνουν, και τον έβαζαν με τη
βία στο μαγιώ του άρρωστου αθλητή,
το οποίο, όπως αποδείχτηκε ήταν
λίγο μεγάλο γι'αυτόν.

Το επόμενο πράγμα που γνώριζε
ήταν πως τον μετέφεραν και τον
έβαζαν στην εξέδρα καταδύσεων,
με κάποια αντίσταση εκ μέρους του,
γιατί δεν είχε ακόμη αποφασίσει
αν και κατά πόσο θα έπρεπε
να αναλάβει την ευθύνη αυτή.
Αλλά όταν άκουσε τους οπαδούς
του Καλαμακίου να φωνάζουν
το όνομά του με ενθουσιασμό:
«Μπρός, Γούδα, Μπρός!», και τον
προπονητή να τον διατάζει: «Κάνε
το Καλαμάκι περήφανο. Θυμήσου,
δεν χρειάζεται να κερδίσεις,
μόνο να τελειώσεις τον αγώνα»,
αισθάνθηκε να τον διαπερνά ένα
κύμα ενθουσιασμού. Πριν μπορέσει
να σκεφτεί τίποτε άλλο, άκουσε

τον εκφωνητή να εκφωνεί την αντίστροφη μέτρηση, «3, 2, 1» και το “μπαμ” του ήχου από το πιστόλι εκκίνησης. Ενστικτωδώς, βούτηξε στο νερό, και προς έκπληξη όλων, περιλαμβανομένου και του ιδίου, το μαγιώ, που ήταν λίγο μεγαλύτερο από το μέγεθός του, γλύστρησε προς τα κάτω και βγήκε από το σώμα του. Σοκαρισμένος, προσπάθησε να το επανακτήσει, αλλά αυτό είχε κιάλας βυθιστεί στον πάτο της πισίνας. Στο μεταξύ, το πλήθος συνέχισε να φωνάζει: “Μπρός, Γούδα, Μπρός!”.

Συνέχισε να κολυμπά, και μόνο στο μέσον σχεδόν της απόστασης των 50 μέτρων διαπίστωσε, ότι συνάντησε τους αντιπάλους κατά τη διαδρομή της επιστροφής τους.

Όταν έφτασε στο πρώτο σημείο των 50 μέτρων, ανακάλυψε, ότι είχαν φθάσει και οι άλλοι κολυμβητές. Έκανε στροφή, για να αρχίσει την επόμενη κατηγορία, την πρόσθια κολύμβηση, όταν συνειδητοποίησε, ότι οι άλλοι έκαναν πεταλούδα.

Με το στόμα του γεμάτο νερό, τυφλωμένος από τη χλωρίνη, που δεν την είχε συνηθίσει, και τους μύες του να τεντώνουν όλο και περισσότερο, προσπάθησε να συνεχίσει.

Όταν οι αντίπαλοί του τελικά τελείωσαν τον αγώνα και το πλήθος άρχισε να φωνάζει μπράβο-μπράβο στους νικητές, ο Σπύρος προσπαθούσε ακόμη να τελειώσει τα 100 μέτρα.

Όταν έφτασε, προσπάθησε να πει στον προπονητή και τους συναθλητές του, ότι δεν μπορούσε να συνεχίσει κι ότι ήταν εντελώς εξαντλημένος,

αλλά ο προπονητής τον διέταξε δυναμικά να συνεχίσει. Δεν είχε άλλη επιλογή από το να επιμείνει.

Το επόμενο μέρος, το ύπτιο, ήταν πολύ ντροπιαστικό γι’αυτόν, όμως όλα τα κορίτσια το διασκεδάζαν.

Τον επευφημούσαν συνεχώς.

Έτσι, με το σύστημα της νέας του αντένας πλοήγησης, προσπάθησε να κάνει το καλύτερο που μπορούσε. Ωστόσο, καταπίνοντας συνεχώς νερό και με μια αποφασιστικότητα να υπερβαίνει κατα πολύ τις ικανότητες και την προσπάθειά του, μετά από σκληρή μάχη, πλησίασε τελικά το τέρμα των 150 μέτρων· σ’αυτό το σημείο, είχε καταφθάσει και το ασθενοφόρο, να τον παραλάβει σε περίπτωση κινδύνου.

Όχι μόνο η ομάδα του Καλαμακίου, αλλά και η κολυμβητική επιτροπή, ακόμη κι ο βασιλιάς Παύλος και η βασίλισσα στέκονταν όρθιοι και έδειχαν προς την άλλη κατεύθυνση του τελικού σημείου, φωνάζοντας: “Μπρός, Γούδα, Μπρός!”

Σ’αυτό το σημείο, αποφάσισε να συνεχίσει περαιτέρω την προσπάθεια, παρά τους τόνους νερού που είχε καταπιεί, ώστε να αποτελειώσει τα 50 μέτρα πεταλούδας.

Τα μπράτσα του φαινότουσαν να ζυγίζουν ένα τόνο, από το γεγονός ότι οι μύες του είχαν κλειδώσει, και τα πνευμόνια του δεν μπορούσαν να πάρουν καθόλου αέρα, γιατί ήταν γεμάτα νερό.

Ήταν συγκλονισμένος με την αναμετάδοση από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και με το πλήθος να

είναι όρθιο και να συνεχίζει να τον παροτρύνει με το “Μπρός, Γούδα, Μπρός!” ακόμη και από τα μεγάφωνα.

Μετά απο παρατεταμένο αγώνα, έφθασε τελικά περί τα δέκα μέτρα από τη γραμμή του τέρματος, ίσα-ίσα για να κάνει κάποιες απεγνωσμένες κινήσεις. Και με υπεράνθρωπη προσπάθεια, κάθε φορά που επρόκειτο να καταδυθεί, αντί να πάει μερικά εκατοστά μπροστά, ανακάλυψε, βγαίνοντας στην επιφάνεια, ότι πήγαινε προς τα πίσω.

Με τα μάτια του τυφλωμένα από τη γλωρίνη, και χωρίς οξυγόνο στα πνευμόνια, ο Σπύρος νόμισε ότι πρόκειτο να πεθάνει και έχασε εντελώς την αίσθηση του προσανατολισμού.

Σ’αυτό το σημείο, μερικοί από τους καλύτερους κολυμβητές, ακόμη και από τους αντιπάλους, πήδηξαν στο νερό, τον κύκλωσαν, και χωρίς να τον αγγίζουν σωματικά, τον οδήγησαν, δείχνοντάς του κάθε φορά που αναδύοταν, την κατεύθυνση προς την οποία έπρεπε να πάει.

Δεν χρειάζεται να ειπωθεί, ότι τα τελευταία δύο μέτρα ήταν κατάσταση “ζωής και θανάτου” για τον Σπύρο, παρ’όλο που το πλήθος ήταν πιο εκδηλωτικό απ’ό,τι μπορεί κανείς να

περιγράψει.

Μόνο όταν τελικά άγγιξε την εξέδρα, αποδείχτηκε ότι η δήλωση από το πρόσφατο φιλμ *White Men Can’t Jump* δεν ήταν αληθινή· γιατί ακόμη κι ο βασιλιάς έδειχνε το αντίθετο, πηδώντας πάνω-κάτω, όταν ο Σπύρος τερμάτισε τελικά τον αγώνα! Τότε ήταν και η στιγμή που λιποθύμησε.

Τον ανέσυραν από το νερό, τον έβγαλαν έξω, ξεψυχησμένο και γυμνό, σε μια πετσέτα που τον περίμενε.

Ήταν ήρωας, και μεταφέρθηκε θριαμβευτικά στους ώμους των συναθλητών και των αντιπάλων του κολυμβητών, συνοδευόμενος από θυελλώδη χειροκροτήματα και κραυγές με το σύνθημα

“ Μπρός, Γούδα, Μπρός!”
να αντηχεί σ’όλο το χώρο.

Η συντάκτρια πιστεύει, ότι αυτή είναι μια σπάνια και πάρα πολύ όμορφη ιστορία, που θα πρέπει να τιτλοφορηθεί:

ΘΑΡΡΟΣ
ΠΕΡΑΝ ΚΑΘΕ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ.

Με εκτίμηση Bernadette Scott

Πληροφορίες Έκδοσης

Σπύρος Πήτερ Γούδας διατηρεί το δικαίωμα, χωρίς περαιτέρω γνωστοποίηση, να προβεί σε αναθεώρηση των πληροφοριών αυτών. Κανένα μέρος του περιεχομένου, εικόνων, ομοιομάτων, σλόγκαν, ονομάτων, και εμπορικών σημάτων, δεν μπορεί να αναπαραχθεί, να αποθηκευθεί ή να μεταδοθεί, με οποιαδήποτε μορφή ή με οποιοδήποτε μέσο, ηλεκτρονικό, μηχανικό, φωτοτυπικό, ή οποιονδήποτε άλλο τρόπο, χωρίς την προηγούμενη έγγραφη άδεια του κατόχου των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας (copyright). Με την επιφύλαξη παντός δικαιώματός μας.

Copyright © 2008 by Spyros Peter Goudas 241 Snidercroft Road, Concord, Ontario, Canada L4K 2J8

www.goudasfoods.com
www.flyermall.com

0 65349 00975 6